

Biografi

Wilhelm Peterson-Berger är en av svensk kulturs mest omstridda män. En stor personlighet som höjs till skyarna av sina beundrare och nedsvärtas av sina ovänner. Någon obetydlig människa kan det inte ha varit som givit upphov till så skiftande omdömen, till ett så lidelsefullt för eller emot. Varför P-B satte så många känslor i svall har säkert att göra med att han arbetade som musikkritiker och kulturskribent i Dagens Nyheter i över 30 år. Som kritiker ansågs han vara enormt hård. Hans skarpt formulerade kritik fick mången stor stjärna att darra. Men att hans kritik alltid var hård och skoningslös är fel. När man idag sitter och läser den förvånas man över att så många är hållen i en positiv och vänlig ton. Trots detta fick han gå under namnet Peterson-Arger i stället för Peterson-Berger.

Den här blandningen av tonsättare, författare och kritiker gjorde honom till en högst kontroversiell person. Så kontroversiell att man i vissa kretsar fortfarande högljutt diskuterar om vem Wilhelm Peterson-Berger var, eller är. Få svenska tonsättare har nått en så vidsträckt popularitet som Wilhelm Peterson-Berger, främst tack vare hans pianostycken, Frösöblomster. Vem njuter inte av Sommarsång, Till rosorna, Vid Frösö kyrka och Intåg i Sommarhagen? Eller tänk på hans tonsättningar av Karlfeldt, Heidenstam, Österling, Strindberg, Bergman. m fl. Själv satte han de tyngre verken främst. Framför allt sina operor och symfonier. Av dessa mera omfångsrika Same-Ättnam och Sunnanfärd, violinsonaten i G-dur och Romans för violin och orkester.

Wilhelm Peterson-Berger var ingen son av Jämtland. Han föddes i Ullånger den 27 februari 1867, tog studenten som artonåring i Umeå och avled på Östersunds lasarett den 3 december 1942. Från födelsen var han alltså ångermanlänning, inte västerbottning eller jämte, vilket många tror. Men kärleken till Jämtland, dess historia och dess storslagna natur grundades tidigt hos honom, och fick stor betydelse för hans liv och för hans tondiktning.

När han sensommaren 1889 med Musikaliska Akademiens examenspapper (1885-1889) på fickan, för första gången såg Storsjölandskapet med de blånande Oviksfjällen, föddes i hans hjärta tanken att göra Jämtland till sin hembygd. "En syntes av hans föräldrars och hans eget barndoms land". Båda föräldrarna kom från Dalsland. Men det skulle dröja många år innan han lät bygga ett eget hem i Jämtland.

Efter ett års kompletterande studier i Dresden var P-B anställd som musiklehrare i Umeå och ett par år som lärare vid ett nyöppnat musikkonservatorium i Dresden. Därefter bosatte han sig i Stockholm. Mellan åren 1896-1930 verkade han som musik- och kulturskribent i Dagens Nyheter. P-B blev en av tidningens mest läste medarbetare. Tillfälliga avbrott i recensentverksamheten inträffade 1908-1910. Då tjänstgjorde han som regissör vid Kungliga Teatern i Stockholm och 1920-1921 då han företog en studieresa till Italien. Trots alla hans åtaganden både i och utanför Sverige försökte han att varje sommar återvända till den jämtländska naturen och de jämtländska vännerna. Han vandrade i fjällen, spelade tennis och komponerade.

(biografi från www.ostersund.se)